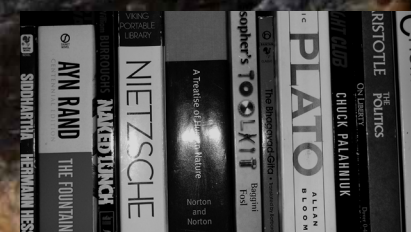

AKROPOLITANEC

ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET

**EKLEKTICIZEM –
ISKANJE RESNICE NAMESTO
FANATIZMA**

**RAZLIČNE POTE ISKANJA
PRIJETEN POGOVOR
Z INDIJSKO VODIČKO**

SMISEL ŽIVLJENJA

PRAVI KOSTANJ

www.akropola.org

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO

S FILOZOFIJO LAŽJE SKOZI KRIZO

UČENJE IN ZGLEDI STOIKOV

PREDAVANJA OB SVETOVNEM DNEVU FILOZOFIJE

SREDA, 16. NOVEMBER, OB 19:00

VETRINJSKI DVOR, MARIBOR

ČETRTEK, 17. NOVEMBER, OB 18:00

WOLFOVA 8, LJUBLJANA

NA
NOVA AKROPOLA
www.akropola.org

AKROPOLITANEC

B E S E D A
U R E D N I K A

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo

www.akropola.org

NOVEMBER 2016 | ŠT. 18

NASLOV

NOVA AKROPOLA | Ljubljana

Wolfova 8, 1000 Ljubljana

01/25 11 487

NOVA AKROPOLA | Maribor

Tyrševa 7, 2000 Maribor

02/620 32 40

040 709 955

IZDAJATELJ

NOVA AKROPOLA SLOVENIJA

bilten@akropola.org

UREDNIŠTVO

Glavni urednik: Stjepan Palajsa

Urednik: Andrej Praček

Prevajalka in lektorica: Klavdija Blažun

Grafična oblikovalka: Nija Androjna

V TEJ ŠTEVILKI:

• FILOZOFIJA: EKLEKTICIZEM – ISKANJE RESNICE NAMESTO FANATIZMA	4
• RAZLIČNE POTI ISKANJA – PRIJETEN POGOVOR Z INDIJSKO VODIČKO	6
• MALA ŠOLA FILOZOFIJE: SMISEL ŽIVLJENJA	11
• NAZAJ K NARAVI: PRAVI KOSTANJ	16
• SLAVNI IZREKI: "TAKO MINE POSVETNA SLAVA"	20
• ZGODBICA: UBUNTU	21

Imamo dobre in slabe politike, iskrene in izrojene religije, tako imamo tudi dobre filozofe in tiste, ki so to le po nazivu. V vsej pestrosti dobrih in slabih primerov, ki jih ponuja zgodovina, nam na žalost ostanejo v spominu predvsem slabe izkušnje, ki kot plevel prerastejo in zasenčijo dobre, ne glede na to, kako veličastne so slednje.

Tako se je tudi filozofija pri marsikom slabo zapisala, čeprav je to najbolj univerzalna in vseobsegajoča veda, ki zavzema posebno mesto med vsemi področji ustvarjalnosti človeškega duha. Gleda najširše, najbolj kritično in ima obenem moč povzdigniti človeškega duha do njegovih najsubtilnejših višin.

Filozofija je bolj kot akademska disciplina način življenja. Je pot posameznika v svoje lastne globine, je spoznavanje in izražanje svojih potencialov, je izgradnja, ki nas od znotraj poveže z drugimi in naravo, poveže nas z vsem vidnim in celo tem, kar obstaja onkraj naših čutil.

Zdrava filozofija je tista, ki lahko presvetli človeški um in srce – omogoči razvoj iz povprečnega v dobrega moralnega človeka s splošno konstruktivno vizijo.

Ali ni morda to edini primerni temelj za vse izboljšave, ki si jih vsi tako želimo? Ali niso to temelji, na katerih bi morali začeti graditi palačo naše prihodnosti, da bi bila trdna in da bi se lahko povzpela visoko v nebo?

Da bi lahko prekinili z vsemi nepotrebnimi bolečinami, da bi prenehali s praznim tavanjem in iskanjem smisla tam, kjer ga ni, vrnimo Filozofiji njeno dostojanstvo. Vrnimo ji njeno pravo mesto in jo aktivirajmo. Izpod vsega nakopičenega plevela izkopljimo njene zimzelene sadike, primere ljudi, ki so bil svetli zgled človeške veličine. In zakaj ne, tudi sami postanimo ljubitelji in iskalci modrosti – avanturisti, ki se ne zadovoljijo z vsakodnevnimi banalnostmi, temveč mali heroji, ki lahko od življenja "iztržijo" veliko več.

Ni brez razloga organizacija združenih narodov ustanovila svetovnega dneva, posvečenega filozofiji. To je še ena vnema, da bi se s skupnimi močmi oživel srce, ki lahko popelje človeštvo v boljšo prihodnost.

Tudi mi bomo ta mesec ponovno obeležili svetovni dan filozofije s predavanji v Ljubljani in Mariboru ter tako pokazali na vitalnost in koristnost te vede. En dogodek seveda še ne bo prinesel preobrata, bo pa še en pljusok vode na lopatico "mlinskega" kolesa in bo morda skupaj z vašo pomočjo prispeval k vrtenju tega kolesja razvoja posameznikov in družbe.

Andrej Praček

Urednik

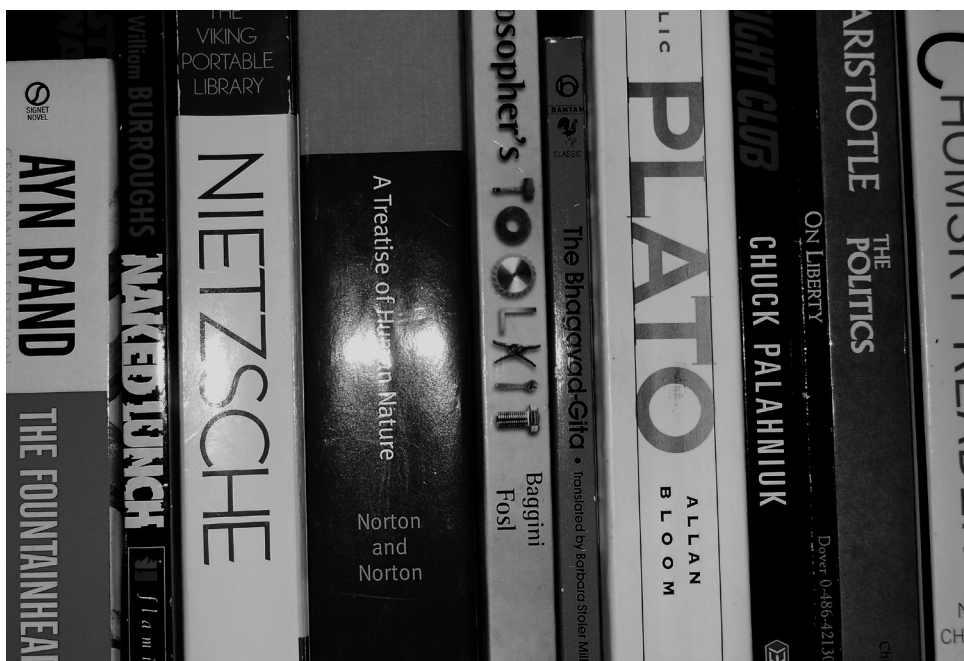
EKLEKTICIZEM- ISKANJE RESNICE NAMESTO FANATIZMA

JORGE ÁNGEL LIVRAGA
USTANOVITELJ NOVE AKROPOLE

"Eklekticism" je pristop, pri katerem ničesar vnaprej ne zanimamo, temveč to analiziramo in o tem razmislimo, primerjamo in povežemo z že znanim, da bi na koncu prišli do najboljšega zaključka, najbolj vrednega, da ga sprejmemo.

Pogosto pozabljamo na to jasno in jedrnato definicijo eklektizma kot pristopa k iskanju resnice in namesto tega dajemo prednost običajni rabi te besede in površinskemu razumevanju njenega pomena. Tako "eklektični pristop" običajno povezujemo s šibkostjo, mlačnostjo in otopelostjo tistih, ki vidijo stvari, vendar ne morejo dojeti njihove globine in širine. Zanje je "eklekticism" nesmiselna dialektika in dialog, ki se vrta v krogu in s katerim nikoli ne pridemo – niti si ne upamo – priti do plodne definicije.

Če bi se kateri od teh lažnih eklektikov znašel pred dvema osebama, pri čemer bi prva trdila, da je dve plus dve štiri, druga pa, da je dve plus dve šest, bi to zagato "rešil" tako, da bi rekel, da bi lahko bilo dve plus dve pet. Taki lažni eklektiki, ki so polni strahu in šibkosti ter v osnovi egoisti, ne tvegajo, da bi zagovarjali to, kar je resnično. So pa nagnjeni k destruktivnemu kritiziranju vseh še tako logičnih trditev.

Danes je bolj kot v drugih zgodovinskih obdobjih potreben resnični eklekticism, ki vključuje nekoliko silogistike¹ in ima določena konceptualna izhodišča. Pri temeljnih stvareh umeten in udoben "centrizeem" običajno izhaja iz strahopetnosti in je dokaz nevednosti.

Zdrava pamet nam pravi, da nihče ne bi imel avtomobila, ki deluje le občasno, srednje svežega jajca, ure, ki včasih prehiteva in včasih zaostaja. Pomembne stvari je treba definirati: nekaj je živo ali mrtvo; nekaj ljubimo ali ne ljubimo; je dan ali noč. Eklekticism ne pomeni nedefiniranosti na račun resnice.

**POMEMBNE STVARI JE TREBA DEFINIRATI: NEKAJ JE ŽIVO ALI MRTVO;
NEKAJ LJUBIMO ALI NE LJUBIMO; JE DAN ALI NOČ.**

Če gre za resnični eklekticism, potem ta omogoča vzpenjanje proti resnici. In potem ko to resnico odkrijemo, jo je treba pokazati, potrditi in razširiti naprej, ne glede na to, ali je ta drugim všeč ali ne, in ne glede na to, komu jo prenašamo.

Eklekticism ni nenehni kartezijanski dvom, temveč prizadevno platonsko iskanje zaključkov; ni Kafkova tesnoba, temveč Schopenhauerjeva volja po biti; ni brezplodna in nezavezujoča kontemplacija, temveč zgodovinski značaj mladosti, ki ve, zakaj živi in zakaj umira.

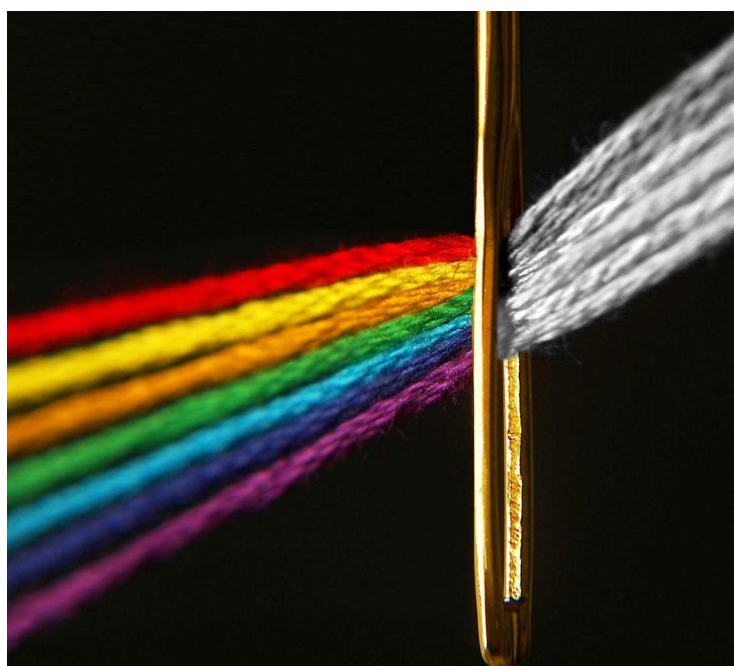
Ko "Nova zaveza" zavrača mlačne, ve, zakaj to počne. Vroča voda bo skuhala jed; mrzla bo pogasila žejo; mlačna pa bo dobra le za pospeševanje prebave in izpiranje želodca.

V tem svetu, polnem konfliktov, v katerem materializem menda vse, kar je vrednega in dobrega, lažni eklektiki s svojimi najbolj strahopetnimi "sopajdaši" ter s svojim psevdopacifizmom in psevdofilozofijo napadajo vertikalne sile resnične filozofije in resničnega eklekticizma.

Moramo biti eklektični, vendar bodimo med tistimi iskalci, ki dejansko iščejo resnico; med tistimi, ki resnico, potem ko jo najdejo, širijo naprej brez popuščanja intelektualnemu pritlikavstvu, konvencijam in modi.

¹ silogizem -zma m (i) filoz. sklepanje, pri katerem izhaja iz dveh trditev, izjav določen zaključek, sklep (SSKJ).

ČE GRE ZA RESNIČNI EKLEKTICIZEM, POTEM TA OMOGOČA VZPENJANJE PROTI RESNICI. IN POTEM KO TO RESNICO ODKRIJEMO, JO JE TREBA POKAZATI, POTRDI IN RAZŠIRITI NAPREJ.

RAZLIČNE POTOVANJA

PRIJETEN POGOVOR

Z INDIJSKO VODIČKO

ANDREJ PRAČEK

Na svojem pravkar opravljenem potovanju v Indijo smo se s skupino akropolitanskih prijateljev v mednarodni zasedbi in v skupni želji po tem, da bi si približali tamkajšnjo kulturo, najprej odpravili na otok Elefanta. Ta naša prva ciljna točka, običajen turistični obisk starega Šivovega svetišča, je zame nepričakovano prerasla v globoko srečanje z "Indijo". Vse skupaj ni trajalo več kot tri ure, ki pa so se mi zaradi tako številnih vtisov zdele kot cela večnost.

Vodička, ki nam jo je usoda namenila, je bila pravi dar.

Huseina, v belo oblečena starejša graciozna gospa, z ravnimi, črnimi, zdaj že nekoliko osivelimi lasmi, vitalna in iskrega pogleda, je name takoj naredila vtis. Vešče nas je zbrala in posedla na ladjo, ki nas je prek jutranje meglice odpeljala iz prenaseljenega Mumbaja do bližnjega lepo ozelenega otoka. Slikovito je opisala geografsko področje, naštel nekaj številčk ter nas nato prepustila vetru in valovom, sama pa se je odmak-

nila in le opazovala. Ne, ni bila njena strokovnost, ki je tako magnetno pritegnila mojo pozornost, temveč nekaj drugega, nekaj, kar se je tedaj še skrivalo v njenem mirnem in bistrem pogledu in delček česar sem imel srečo spoznati šele pozneje.

Potovanje z barko skozi skoraj mistično meglico sem doživel kot postopen prehod iz posvetnega k svetemu. Ko smo se izkrkali in se prebili mimo vseh prodajalcev, ki si s turizmom služijo skromen kruh, smo se po stopnicah povzpeli do vhoda v votlino. Pred nami je stalo veličastno Šivovo svetišče, ki je bilo nekoč davno, v težko določljivi preteklosti izklesano v živo skalo.

Huseina nas je vodila mimo stebrov in tabernakljev templja s številnimi umetniško izklesanimi kipi ter reliefi. Pri razlagi izklesanih prizorov nas je presenetila z dobrim poznavanjem hindujske religije. S takim žarom je poudarila njene globine in odprtost, da sem pomislil, da je sama globoko povezana z njo.

Vendar ne – na naše precejšnje presenečenje je izjavila, da je muslimanka, rojena v islamski družini.

Kaj kmalu smo na spodbudo naše skupine preskočili iz zunanjih zgodbic na bolj filozofske globine vedске religije. Od navdušenja so se ji naravnost zaiskrile oči, saj je lahko govorila še bolj iz srca in z nami delila lepote hinduizma. Enostavni so bili tudi njeni odgovori, ko smo vsebino vzporejali z drugimi religijami. Presenečen sem bil nad njeno zdravo eklektičnostjo in jasnimi življenjskimi odgovori, ki jim ni bilo mogoče oporekati.

Mislil sem si – kakšna sreča, da smo naleteli nanjo.

Kljub njeni profesionalni vlogi se je med njo in našo skupino zgradila nevidna nit, ki je ustvarila medsebojno naklonjenost in spoštovanje. Pogovarjali smo se kot stari prijatelji o najglobljih človeških vprašanjih, odprto povezujoč hindujski nauk z budističnim, islamskim in krščanskim. Minute našega ogleda so bile dolge in bogate, tako kot so le v redkih, trenutkih, polnih močnih vtisov.

Vendar smo se morali kljub temu kmalu, prekmalu vrniti na našo barko, saj nas je čakal še preostali del popotovanja po Indiji. Turistični ogled se je zaključil ... Vsakdo je sedel na svoj del ladje, nekateri so v svojih mislih pospravljali vtise, drugi so se med seboj veselo pogovarjali, Huseina pa je osamljena sedla na zadnjo klop ladje – spokojno – svojo dolžnost vodiča je lepo opravila.

Toda nastala nit se ni hotela kar tako pretrgati. Zaradi tega zagonetnega magnetizma in tudi moje želje, da bi spoznal Indijo skozi oči izobraženega domačina, ji prisedem. Nasmeji se, dobrohotno, kot mati sinu, in mi pove, da je že bila na Bledu, v Postojnski jami, v Ljubljani ... s čimer je le še potrdila svojo širino, medtem ko so se drugi Indijci, s katerimi sem se med potovanjem srečeval, znašli šele, ko sem rekel, da je Slovenija nekje v Evropi.

Prisedli so še nekateri drugi prijatelji in prisluhnili najinemu pogovoru. Na tem mestu bi rad tudi z vami delil delček pogovora, ki je sledil, nekaj njenih pogledov, predvsem kar zadeva religijsko pestrost Indije.

POGOVOR

Andrej: "Ob prihodu v Indijo sem že na letališču zasledil velik vpliv arabske umetnosti v arhitekturi in v glasbi. Glede na tisoče sedanjih in preteklih primerov dobro poznane religijske nestrpnosti in celo nasilja sem res presenečen nad ugotovitvijo, v kolikšnem obsegu se arabski kulturni svet izraža v deželi, kjer prevladuje hinduistično verovanje."

Huseina: "Resnična religija ni nikoli napadala, to počne politika, ki zlorabi religijo, in tiste, ki ji brez lastnih meril sledijo."

Tako je jedrnato opravila z religijskim nasiljem ter nadaljevala:

"Indija se ni nikoli vsiljevala. So jo pa večkrat osvojili in je od nekdanje vse kulture tudi sprejemala. Tako je sprejela tudi arabsko kulturo in jo razvila, ji dala življenje in oplemenitila."

Andrej: "Zato se je verjetno tukaj pojavila tolikšna mnogoterost kultur. Kako pa je z medversko strpnostjo?"

Huseina: "Indija je precej odprta, različnim kulturam oziroma različnim ljudem pušča, da se po svoje izražajo. Različne religije so le različne poti iskanja resnice."

To ozadje je pomembno in človeško je iskati pot do njega. Navsezadnje, kaj je ta absolut?"

Za trenutek je obmolnila in po kratkem razmisleku nadaljevala:

"Je oddaljen in za človeka precej abstrakten, predstav o njem in poti do njega pa je lahko več. Vse so relativne in vprašanje, katera je najboljša. Zakaj ne bi vsakdo iskal na način, ki se mu zdi najboljši? Zakaj ne bi spoštovali tega, da imajo drugi svojo predstavo? Zakaj bi nekomu vsiljevali našo pot?"

Andrej: "Ali verjamete, da vse poti peljejo k istemu cilju?"

Huseina: "Različne poti peljejo k resnici, ki ne more biti omejena na eno samo pot. Imamo znanost, religijo, filozofijo, dejanja ... kombinacijo tega in seveda tisočere delne poglede. Ker smo ljudje različni in izhajamo iz različnih okolij, izbiramo tudi različne poti. Po navadi izberemo tisto, ki nam je najbližja."

Niso pa vse poti enako dobre, ene so lahko tudi zabloda.

Odkod je od človeka, kaj bo prepoznal kot pot, odvisno je od tega, koliko je inteligenten."

Andrej: "Torej, kot razumem, je po vaše mnenju pomembno, da sam izbereš pot, ne le da jo prevzameš."

Huseina: "Če smo iskalci in sami prepoznamo določeno pot kot lastno, bomo zagotovo prišli do določenih izkušenj in spoznanj. Če pa smo še dovolj odprti, bomo v najslabšem primeru ugotovili, da so na tej poti omejitve, in bomo morda nato izbrali boljšo pot, spet v skladu z našo trenutno zmožnostjo izbire."

Posameznikova pot ni nujno ena od podanih poti, ki jih moraš le izbrati. Malo je takih, ki znajo videti stvari onkraj dokončno začrtanih poti, ki znajo razmišljati in ne glede na zunanje vplive izbrati najboljše."

Beseda se je ustavila. Mir! Kot da sva s temi besedami izrekla vse, kar je bilo vrednega besed.

Vendar se nisem želel srečati le z globino njenega uma, temveč tudi z Indijo, zato sem pogovor nadaljeval. Ker del mene ni želel pretrgati tistega trenutka miru, sem prav nerad prekinil tišino in vprašal:

Andrej: "Že v hinduizmu je veliko pristopov, veliko ločin. Kako razumete pojav te pestrosti?"

Huseina: "Osnova hindujske religije je razmeroma enostavna – ima tri glavna božanstva, tri glavne principe absolutna (Brahmo, Višnuja in Šivo – stvarnika, ohranjevalca in rušitelja) in nekaj drugih. Vendar Boga ni mogoče omejiti, zato ima vsako božanstvo tudi več aspektov ..."

Niso pa vsi ljudje sposobni filozofskega vpogleda v celoto in v ozadje, ki ga poskuša prenesti religija. Večini je lažje častiti eno božanstvo. Verniki so tako naknadno izbrali posamezno božanstvo in prek tega poskušali uvideti celoto.

Nastali so različni aspekti božanstev, ki so jih ta božanstva posebljala. Na skupni osnovi so tako sčasoma nastala različna božanstva in danes v Indiji poznamo 330 milijonov bogov."

Oba sva se nasmejala.

Andrej: "Ali po vašem mnenju vedška religija ljudem uspe podati globino ali se ti morda zadovoljijo že z zunanjimi razlagami in obredi?"

Huseina: "Različno! V grobem lahko ločimo hindujske vernike predvsem na tri skupine, in sicer na častilce Brahme, Višnuja in Šive.

Brahma je oddaljeno božanstvo, ki močno presega človeka, zato ga časti zelo malo ljudi.

Višnujevi častilci imajo natančno začrtano formo. Določeno imajo, kako morajo živeti, katere obrede opravljati, in pri tem ne razmišljajo veliko. Gre predvsem za predanost. To so sledilci. Pot je podana in oni ji sledijo.

Šiva pa je bolj za filozofsko naravnane ljudi. Absoluta ni mogoče omejiti na posamezne forme, zato tukaj vlada večja

prožnost pri upodobitvah in prisposodobah. Pot ni togo določena in verniki poskušajo z raziskovanjem prodreti v ozadje.

Vendar vernike vseh treh pristopov lahko razdelimo še naprej na sledilce in iskalce. Sledilci sledijo, iskalci pa iščejo svojo pot. Prvi so v večini, saj je slediti lažje in to ne zahteva posebne inteligence. Iskalcev resnice pa je precej, precej manj."

Andrej: "Pojem iskanja je danes zelo popularen, tudi na zahodu. Veliko je ljudi, ki nekaj iščejo. Iščejo udejanjanje nekih svojih notranjih pričakovanj. Verjamete, da je vsak vzgib dober, da bodo vsi našli svojo pot? Nekateri namreč v svojem iskanju ostanejo tudi sami. Težko se povežejo z drugimi ljudmi."

Huseina: "Morda pa tisto kar iščejo, ne obstaja!"

Zelo zgovorno je zaključila. Oba sva za nekaj časa obmolnila in zrla na oddaljeno kopno. Vsako nadaljnje intelektualiziranje bi bilo odveč.

Andrej: "Opažam, da je tudi na zahodu veliko zanimanje za hinduizem. Ali lahko zahodnjak postane hindujec?"

Huseina: "Po navadi se zahodnjaki zanimajo le za različne dele vedške religije. Na primer za jogo in še to večinoma za le za en njen del.

Sicer pa ne, hindujec ne postaneš. Hindujec se rodiš. Tukaj verjamemo, da ti karma dodeli mesto, ki je zate najboljše, zato religija tvojih staršev postane tvoja religija. Od posameznika pa je odvisno, koliko širine zmora, koliko so mu blizu tudi drugi pristopi in koliko si lahko z njimi pomaga."

Andrej: "Kako pa je s prehodi med kastami, so ti možni?"

Huseina: "Ne niso možni, in to iz istega razloga. Karma nam je dodelila ustrezno mesto."

Andrej: "Iskreno povedano mi tako stališče ni najbližje. Ne morem sprejeti, da je človek le to, kar pridobi z rojstvom. Verjamem, da lahko v življenju sam nekaj postane, da lahko razvije in izrazi svoje potenciale ter da temu primerno prevzame tudi ustrezno mesto v družbi.

Ne verjamem, da že samo to, da se rodiš v bramanski družini, zadošča, da si modrec ali da si dober svečenik."

Huseina: "Res je, niso vsi svečeniki dobri. Večina jih ni. Pogosto se moder človek pojavi v drugih kastah in postane guru."

Andrej: "Torej guru ni iz brahmanske kaste, kaste modrecev?"

Huseina: "Ne nujno, guru je nekaj drugega, je lahko kdorkoli, ki ti pomaga.

Okrog nekaterih takih posameznikov se lahko začnejo zbirati ljudje. To še ni verska ločina, lahko pa postane svoja pot."

Andrej: "So pa verjetno tudi primeri, ko bolj karizmatični ljudje izkoristijo šibke, ki postanejo njihovi slepi sledilci. Se tudi taki lahko imenujejo guruji?"

Huseina: "Vse je možno. V pomanjkanju modrosti, na eni in na drugi strani, lahko nastane karkoli. Marsikdo lahko velja za guruja, to je odvisno od posameznikove sposobnosti prepoznavanja. Ni pa nujno, da to res je, da je moder vodja."

Andrej: "Ali gledate vi na guruje kot na nezmotljive ljudi?"

Huseina: "Saj ni nujno, da je popoln. Kdo pa je popoln? Dovolj je, če mi pomaga. Na primer tudi moj sin je lahko moj guru, ali moj brat. Imam brata, ki ga zelo spoštujem in on je moj guru."

Hipna tišina ... Kot da mi je povedala vse, kar sem ta trenutek od nje želel slišati.

Andrej: "Potem ste vi, ki ste me danes nekaj naučili o Indiji, moj današnji guru."

Z roko se je rahlo naslonila name in se dobrohotno nasmehnila. Odprto sva se spogledala, nato pa sem se počasi naslonil na svojo klop in ji dal prostor, da se pogovori še z drugimi.

NEIZREČENO SLOVO

Vendar smo takrat ravno prispeli do pristanišča. Počasi je vstala, se sprehodila po barki, dala navodila za sestop ter nas pospremila proti avtobusu. Mislil sem, da bo z nami ostala še preostali del potovanja, da se bom pozneje lahko od nje primerno poslovil. Tako sem na avtobusu čakal, da se nam bo pridružila, vendar zaman. Ko smo vsi že vstopili in ko se je avtobus zatresel, nje pa na njem ni bilo, sem iščoč jo začel gledati skozi okna. Kmalu sem jo zagledal, kako umirjeno koraka nazaj po trgu, kako se tista drobna, a pokončna bela postava izgublja v množici ... Odšla je dalje, svoji usodi naproti ... mi pa svoji.

Kratko srečanje ... križanje poti!

V sebi sem se z njo pozdravil in ji v srcu zaželel vse lepo na njeni poti.

SMISEL ŽIVLJENJA

STJEPAN PALAJSA
PRESEDNIK NOVE AKROPOLE V SLOVENIJI

GLOBOKA POTREBA

Potreba po življenjskem smislu je globoka in vrojena potreba vsakega človeka. Filozofija, religija, znanost in umetnost so nastale iz te prvinske potrebe. Človek ga neutrudno išče, odkar se je pojavil na Zemlji.

Toda – kje ga iskati? Kaj sploh je ta smisel? Ali je vredno "zapraviti" življenje v iskanju nečesa tako iluzornega, za kar niti ne vemo, ali sploh obstaja?

Ali je smisel nekaj, kar izbiramo sami, ali pa prihaja od "zunaj", to pomeni, da je nekaj, kar nam je določilo življenje ali usoda? Ali je toliko smislov, kolikor je ljudi na svetu, ali pa obstaja nek skupni smisel, določene "večne vrednote", ki presegajo življenje posameznika in veljajo za vse ljudi?

Če bi bil človek bitje naključja, ki se je samo zaradi ugodnih okoliščin tega planeta razvil v zavedajoče se bitje in ki ga določa le fizično telo, potem ne bi obstajali niti vnaprej

NADALJEVANJE PRISPEVKA IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

KAKO DOSEČI STABILNOST IN NOTRANJI RED DA BI SE LAŽJE SPOPADLI S TEŽKIMI ČASI

Temeljni dejavniki za doseganje stabilnosti:

- urejena persona,
- izgradnja lastne identitete,
- nujnost moralnega življenja,
- zdrav odnos do družbe in drugih ljudi,
- smisel življenja.

določen cilj, naloga oziroma skupni smisel, h kateremu bi moral težiti. Potem bi bil vsakdo prepuščen samemu sebi v iskanju svojega lastnega smisla. S tem bi bila naša tema zaključena in ne bi imeli več o ničemer pisati.

Zato se bomo v nadaljevanju tega članka ukvarjali s tisto drugo možnostjo, to je da človek kot bitje ni le naključen skupek kemijskih molekul ter da obstaja možnost, da je njegovo življenje del nečesa veliko bolj smiselnega in veličastnega, kar presega okvire njegovega fizičnega obstoja.

NOTRANJA SLUTNJA

Ko se ustavimo in svojo pozornost usmerimo proti temu velikemu vprašanju smisla, globoko v sebi zaslišimo nek glas, prevzame nas nekakšna slutnja, da smo tukaj z razlogom, da nas življenje vodi proti določenemu cilju, da naš obstoj ni le utrinek zavesti, ki se pojavi kot meteor in izgine na obzorju.

Pogosto te slutnje ne moremo razložiti z razumom. Prepričanja, ki jih čutimo v prsih, ne znamo utemeljiti z argumenti. Teh nerazločnih in izmikajočih se vizij ne moremo jasno videti niti jih opredeliti.

Te slutnje se kot zračni mehurčki prebijajo iz nezavednega skozi našo podzavest vse do površja naše zavesti. Večina teh mehurčkov se na svoji poti razblini, toda tisti redki, ki se prebijajo do gladine, se v naši zavesti oblikujejo na različne načine – kot žeja po spoznanju, kot vzgib k plemenitim dejanjem, kot boj za svobodo, kot religiozna predanost, kot iskanje resnice, kot želja po izgradnji boljšega sveta, kot boj za pravico itn.

ČLOVEK KOT BITJE NI LE NAKLJUČEN SKUPEK KEMIJSKIH MOLEKUL IN NJEGOVO ŽIVLJENJE JE DEL NEČESA VELIKO BOLJ SMISELNEGA IN VELIČASTNEGA, KAR PRESEGA OKVIRE NJEGOVEGA FIZIČNEGA OBSTOJA.

Pomembnost teh "mehurčkov" je v tem, da določajo naše življenje, saj postanejo glavno vodilo in motiv našega delovanja.

ŽIVLJENJE BREZ SMISLA

Če življenje nima globljega oziroma bolj vzvišenega smisla, to vpliva na kakovost celotnega življenja. V skladu z današnjo

psihologijo je to ena največjih težav sodobnega človeka.

Psihologi in psihiatri nas opozarjajo, da izguba smisla vodi k izgubi duševnega ravnotežja. Opazili so, da večina psiholoških bolezni in motenj, kot so depresija, nevroze in anksioznost, izhaja prav iz izgube življenjskega smisla. Posledično je vse več samomorov, nasilja in kriminala, mladostniške delinkvence, alkoholizma in zasvojenosti. V blažji obliki se te motnje izražajo kot pasivnost, apatija ali ravnodušnost.

Skratka, človek, ki svojega življenja ni prežél s smislom, se bo težko soočal z njegovimi izzivi in ne bo mogel doseči niti sreče niti notranjega miru. Sam pa bo težko prevzel svoje življenje v svoje roke. Brez ovinkarjenja lahko rečemo, da se bo tak človek začel pogrezati v živi pesek svoje lastne psihe.

Človek si mora zadati cilje, ker potrebuje smerokaze. Kakršen koli cilj si človek postavi, mu ta zagotovo daje moč in spodbudo, da se sooča z življenjem. Vendar ni vsak cilj že smisel življenja. Cilji, ki niso del zagonetnega Smisla, nas prej ali slej pripeljejo do praznine.

Da se v tem članku ne bi omejili le na "detektiranje" stanja, bomo poskušali podati nekaj

"usmeritev", ki temeljijo na psiholoških spoznanjih in tudi na klasičnih filozofskih učenjih.

POT K SMISLU PRESEGA OBSTOJ TELESA

Zagonetni Smisel je oddaljen in ga ne moremo v celoti doseči v pičlem stoletju, ki ga imamo na voljo v svojem življenju. Kakor smo že prej ugotovili, presega obstoj našega trenutnega telesa, je pot iskanja in udejanjanja, ki se nadaljuje prek meje telesnega življenja in smrti. Spomini na prej nabrane izkušnje, ki nam omogočajo naravno nadaljevanje poti, nežno kapljajo iz naše podzavesti.

SMISEL ŽIVLJENJA ODKRIVAMO S SRCEM IN NE Z GLAVO

Zato je pomembno, da naše korake, naše misli in naše izbire vodi srce in ne glava. Srce in smisel namreč prihajata iz istega izvira, iz tistega "Neznane", "Večnega", "Nezavednega". Zato pri iskanju smisla ne intelektualizirajmo preveč, ne poskušajmo uporabiti dialektične metode za njegovo odkrivanje. Če že hočemo uporabljati kakršno koli metodo, naj bo to metoda, ki temelji na humanizmu in eklekticizmu. Ta se bo zagotovo obnesla.

OSEBNI SMISEL NE OBSTAJA

Smisel posameznika ni ločen od smisla celote, zato je vsaka izključno individualna pot hkrati tudi stranpot.

EGOIZEM VODI K TRAJNI IZGUBI SMISLA

Če pozabimo na svoje bližnje oziroma na druge ljudi, je to zagotovo zaskrbljujoč opozorilni znak, da se vse bolj oddaljimo od smisla. Če ne moremo naštet vsaj nekaj ljudi, ki nas potrebujejo, za katere skrbimo ali za katere smo odgovorni, bo naše življenje ena sama eksistencialna praznina. Brez smisla, ki jo edini lahko zapolni, bo za vedno ostala tisto, kar je – velik življenjski poraz. Egoizem vedno pelje v osamljenost, razočaranje in nestabilnost.

Znameniti psihoterapevt Viktor Frankl je rekel: "Če vemo, za koga in za kaj živimo, ter se za to borimo, potem bomo našli moč, ki bo lahko premagala vsako oviro."

ISKANJE SMISLA PREK SLUŽENJA

Ker smo del širše žive celote, zagotovo del smisla življenja najdemo v služenju višjim načelom, za višje dobro, v služenju vsem živim bitjem. Ni pomembno, na kakšen način, pomembno je, da je iskreno in plemenito. Naj nam bodo veliki učitelji za zgled. Vsi do zadnjega so se posvetili delu za splošno dobro vseh ljudi. Smisel svojega obstoja so videli v služenju vzvišenim idealom človeštva.

ISKANJE SMISLA PREK NABIRANJA IZKUŠENJ

Golo sprejemanje določenih učenj ali bolj plemenitega načina življenja ne zadostuje. Moramo se podati v aktivno nabiranje spoznanj in izkušenj. Šteje samo tisto, kar je osvetlila svetloba naše zavesti in kar so potrdile življenjske izkušnje. Vse ostalo se razblini kot oblaki v neizprosni in neusmiljeni toku časa. Če spoznanja nismo pretočili v lastne sposobnosti in vrline, bodo naša stališča in prepričanja le slepa vera, ki izhaja iz notranje lenobe in psihične šibkosti.

Brez spoznanj in izkušenj pa naše življenje ne bo imelo nobenega smisla.

ISKANJE SMISLA PREK USTVARJALNOSTI

Ideje, ki smo jih spoznali, ne smejo ostati le na mentalni ravni. Treba jih je pretočiti v dejanja. Takšna ustvarjalnost nujno vzpostavi povezavo s svetom nezavednega in tako lahko njegova moč izpolni praznino našega vsakdana.

To nam omogoča, da se prek smiselnega in navdihujočega napora ali dela, ki ga opravljamo z veseljem in entuziazmom,

dvignemo na raven velikih ustvarjalcev, na raven Shakespeara, Michelangela ali Mozarta.

ISKANJE SMISLA PRINAŠA MODROST

Pot filozofije, pot iskanja modrosti in pot iskanja smisla je ena in ista pot. Filozofija nam mora pomagati spoznati sebe, druge ljudi in svet, v katerem živimo.

To spoznanje nas vodi proti modrosti. Modrost pa ni nič drugega kot odkrivanje smisla življenja. Počasi začenjamo odkrivati, da vse kar nas obdaja, obstaja z razlogom, in da je vpeto v neko smiselno Veliko Življenje. Začnemo dojemati, da vsako bitje in vsaka stvar obstajata z razlogom, da ima vsakdo med nami svojo lastno usodo, ki se prepleta z usodami milijone drugih bitij.

SMISEL LAHKO NAJDE VSAKDO

Smisel svojega obstoja lahko išče in vsaj delno najde vsako človeško bitje ne glede na raso, spol, izobrazbo, značaj, starost ali verska prepričanja. Pot do smisla ni zaprta nikomur. Vse je odvisno od volje in moči vsakega posameznika.

Čeprav smisel življenja vsakdo med nami vidi drugače, obstajajo univerzalne vrednote, brez katerih življenje ne more imeti smisla.

ODKRIVANJE SMISLA JE POVEZANO Z NAPOROM

Moramo se zavedati, da vsako dejanje, povezano z iskanjem smisla, izhaja iz naše svobodne volje. Delovanje, povezano z voljo, vedno zahteva napor in je vir določene bolečine. Smisla ne dobimo, temveč ga osvajamo. Vsako osvajanje pa je boj, ki nikoli ni lahek. Trpljenje in bolečina sta sestavni del našega življenja in nista nujno prekletstvo.

Poglejmo, kaj o tem pravi Viktor Frankl: "Trpljenje v iskanju smisla da človeku pogosto veliko več kot kar koli drugega. Močni smo, ker rastemo prek trpljenja. Trpljenje nas bogati in nam daje moč."

ISKRENO PRIZADEVANJE VEDNO PRINESE SADOVE

Vendar nobeno prizadevanje ni zamen. Vsak iskren napor obrodi sadove, ki se razrastejo na polju naše duše. Ne moremo pričakovati, da bomo hitro našli smisel, toda potrpežljivo in vztrajno bedenje nad našimi sanjami in hrepenenji, ki jih varujemo in puščamo, da zaživijo v nas, bo enkrat zagotovo poplačano.

ZAKLJUČEK

Zaradi vsega navedenega vidimo, da je smisel težko ubesediti, ker ni stvar izrečene besede. Smisel tudi ni nekaj, kar bi bilo že podano, temveč nekaj, kar vsak posameznik postopoma odkriva. S tem prispevkom nikakor ne želimo dokončno opredeliti, kaj je smisel, temveč spodbudit k aktivnemu odkrivanju, k vpeljavi stabilnih in trajnih stvari v življenje, k preusmeritvi zavesti iz površinskega v globine življenja.

Ta nemir po iskanju smisla nas dejansko žene, da hodimo po poti, na kateri iščemo in hkrati izpolnjujemo svoj smisel. In šele ko ga bomo nekoč v oddaljeni prihodnosti osvojili, ga bomo zares spoznali.

Do tedaj pa zaupajmo svojim najbolj vzvišenim vzgibom in si zadajmo kratkoročnejše cilje, ki temeljijo na humanizmu in morali.

PRAVI KOSTANJ

Ko se konča poletna vročina, se počasi začne približevati jesen. Ta se nam razkriva, ko nas ob hladnih jutrih pričakajo meglice in prostrani gozdovi na našem pobočju z vsakim dnem postajajo vse bolj pisani. Ptice na nebu se začnejo zbirati in "vaditi" za dolgo pot na jug, preostale živali pa si nabirajo zimsko zalogo, da bi se pripravile na mrzlo zimo.

Vidimo, da se cela narava pripravlja k počitku, a pred tem imamo še možnost pobrati zadnja zelišča in plodove, ki jih je narava za nas pripravljala čez poletje.

Ker v današnji naglici čas kar zbeži mimo nas, marsikdo te trenutke preskoči in ubere bližnjico v najbližji trgovini.

Ampak kaj je lahko lepšega in bolj pomirjujočega kot jesensko potepanje po gozdu s košaro v rokah? Pestrost barv, ki so oblekle naravo, šelesteče listje pod nogami in polno dozorelih sadežev poplačajo vse – če le zberemo voljo in se odpravimo na potep.

Ko omenimo jesen, na kaj najprej pomislimo? Sama pomislim na omamni vonj po kostanju, ki ga v hladnih jesenskih dneh pečejo na vogalih ulic, s katerim se lahko pogrejemo roke, se posladkamo in okrepčamo.

PRAVI ALI DOMAČI KOSTANJ

Pravi kostanj pa ni le jesenska poslastica temveč ima mnogo zdravilnih učinkovin, ki so jih poznali že stari narodi. Nekoč, ko v mrzlih dneh hrane ni bilo na voljo, je imel namreč kostanj velik pomen v prehrani – bil je ena glavnih jedi vse do "prihoda" krompirja.

Najstarejši kostanji, ki so stari že čez 1000 let, še vedno uspevajo ob vulkanu Etna. V Sloveniji kostanj uspeva povsod, razen na Koroškem. K nam so ga prinesli Rimljani prek Alp. Pravi kostanj (*Castanea sativa*) je dobil ime po mestu Kastanis v Tesaliji (Grčija), beseda "sativa" pa pomeni pridelan. Ime nam torej pove, da so ga sadili sami in marsikje ga gojijo tudi še danes.

Zraste do višine 35 m in v povprečju obrodi od 100 do 200 kg plodov, ki so izjemno hranilni in zdravi. Imajo namreč visoko energetske vrednosti, vsebuje nekatere vitamine (vitamini skupine B, vitamin C in A) in mineralne snovi (folna kislina, kalij, fosfor, magnezij in kalcij). Prav zaradi visoke vsebnosti kalija (in zelo majhne vsebnosti natrija) je primeren za bolnike z povišanim krvnim tlakom ter pri boleznih srca in ožilja. Tradicionalna kitajska medicina ga priporoča starejšim, ki imajo oslABLJENO delovanje vranice in želodca.

Odsvetujejo pa uživanje skupaj z mladim moštom, slivami, hruškami ali grozdom.

In prav tu se nam nemalokrat zalomi. Jeseni je namreč tako kostanja kot tudi mladega mošta, sliv, hrušk in grozda v izobilju. Mogoče bomo od zdaj naprej malo bolj pozorni pri kombinacijah na našem jedilniku. Predvsem gre tu posebno opozorilo za kombinacijo kostanja in mladega mošta, ki si ju ob večerih tako radi privoščimo skupaj!

ZDRAVILSTVO

LISTI

Listje kostanja ima pomembno vlogo v zdravilstvu, in sicer predvsem za zdravljenje dihalnih in želodčnih bolezni. Najpogosteje se uporablja v obliki poparkov in obkladkov iz posušenega kostanjevega listja, ki pomagajo blažiti simptome bronhitisa, astme, revme in umirjajo napade oslovskega kašlja.

LUBJE

Kostanjevo lubje so že v 19. stoletju uporabljali pri vročičnih obolenjih, malariji, driskah in kožnih boleznih. Lubje lahko dodamo tudi k čajnim mešanici za zdravljenje prebavnih motenj.

PLOD

Plod kostanja je izredno bogat vir kalija in ogljikovih hidratov. Ker je bazičen, je posebno priporočljiv pri revmi in protinu. Pečen kostanj krepi delovanje vranice, kuhan pa krepi živce in poveča prekrvavitev v glavi.

CVETOV

Cvetove in liste pravega kostanja uporabljamo v čajnih mešanicih za pomoč pri težavah, povezanih z obolenji dihal, kot so bronhitis, astma in oslovski kašelj. Ljudska medicina cvetove še danes uporablja za krepitev telesne odpornosti.

MED

Junija in v začetku julija, ko kostanj cveti, je priljubljena paša za čebele, ki pridelajo kostanjev med. Ta je nekoliko temnejše barve in rahlo grenkega okusa, ki spominja na zelišča. Med vsebuje veliko rudninskih snovi, kot so kalij, kalcij, železo, magnezij idr., ter vitamine skupin B in vitamin C.

Pomaga predvsem pri težavah z dihalci, proti stresu, depresiji, agresivnosti in olajša delo jetrom pri razstrupljanju telesa.

KULINARIKA

Dandanes imamo najraje sveže pečen ali kuhanj kostanj, čeprav poznamo zelo veliko kuharskih receptov in je bil na območju Slovenije že zdavnaj, ko še ni bilo krompirja, ena od najbolj uporabljenih sestavin v vsakodnevni prehrani. Ljubitelji kostanja pa so še vedno ohranili nekaj starih že skoraj pozabljenih receptov in iz njega pripravljajo številne dobrote, kot so kostanjeva juha, kruh, potica, sladoleđ, torte in druge jedi.

Najboljši (bolj sladek) naj bi bil kostanj, ki ga naberemo po prvi rosi. Na sladkosti kostanj pridobi tudi v nekaj dneh po nabiranju, vendar moramo biti tu pazljivi, saj se hitro pokvari.

Svež pravi kostanj je užiten tudi surov, a moramo prej odstraniti lupino in kožico.

Najpogostejša kostanjeva dobrota je, kot že omenjeno, **pečen kostanj**. Temu je treba pred pečenjem prerezati lupino, da se na vročini ne razpoči. Zanimiva priprava pečenega kostanja je tudi na žerjavici, in sicer tako, da plodove kostanja nanizamo na žico, kot bi delali ogrlico, konca žice prepletamo in za nekaj minut prekrijemo z žerjavico.

Druga najpogostejša kostanjeva dobrota pa je **kuhan kostanj**, ki ga pripravimo tako, da ga damo v hladno vodo, dodamo ščepec soli in kuhamo slabo uro (odvisno od velikosti plodov). Lahko ga jemo takšnega ali pa iz njega pripravimo namaze, omake, pecivo, pire, torte, narastke, kolače, pudinge, marmelade in celo sladolede. V te namene nekateri kostanj kuhajo v goveji

juhi za nadaljnjo pripravo slanih jedi ali pa v mleku za pripravo sladkih jedi. Italijani med kuhanjem kostanja vodi dodajo še janež.

Danes že malo pozabljena je **kostanjeva moka**, ki so jo včasih dodajali pšenični moki in iz te mase spekli kruh, ko je druge hrane primanjkovalo. Kostanjevo moko si lahko pripravimo tudi sami doma. Za njeno pripravo potrebujemo surove kostanjeve plodove, ki jih olupimo in dobro posušimo. Ko so dovolj suhi, jih zmeljemo v mlinčku za žita. Iz kostanjeve moke lahko pripravimo različne jedi, kot so polenta, žganci, razna peciva, juhe, omake in testenine.

V nekaterih trgovinah najdemo tudi kostanjev pire, ki ga lahko uporabimo za pripravo nekaterih sladici. Posebna poslastica je tudi kandiran kostanj, ki se pogosto uporablja v slaščičarstvu za dekoracijo.

NASVET

Pri nabiranju kostanja moramo biti pozorni, da lupina kostanjev nima majhnih črnih luknjic. Nabrani kostanj hranimo v hladilniku, a ne več kot 10 dni in ne v plastični vrečki, saj lahko začne plesneti. Če kostanja v tem času ne porabimo, ga lahko spečemo in damo zamrzniti. Ko ga vzamemo iz zamrzovalnika, ga postavimo v pečico, ki smo jo predhodno segreti na 200 °C. in ga pečemo 25–35 minut.

Lahko ga tudi skuhamo, pretlačimo, dodamo nekoliko mleka ter ga zamrznemo.

DIVJI KOSTANJ

Pri nas pa poznamo tudi divji kostanj, ob omembi katerega se najprej spomnimo na velika cvetoča drevesa, ki krasijo parke in ceste. To drevo je prišlo iz Carigrada na Dunaj, kjer se je tudi udomačilo. Pravijo mu tudi "konjski kostanj", ker so Turki z njim hranili konje. Za človeka pa je divji kostanj kot hrana neuporaben.

Maja, ko cveti, lahko iz cvetov in listov pripravimo čaj. Iz cvetov izdelujejo tudi olje za dodajanje k mazilu, ki ga lahko pripravljamo jeseni iz plodov. To mazilo se uporablja pri odpravljanju težav s krčnimi žilami, pri hemoroidih, odpravljanju popokanih kapilar, proti mastitisu in za boljšo prekrvavitev.

Iz plodu divjega kostanja lahko pripravimo tudi alkoholni izvleček, ki ga prav tako kot mazilo lahko uporabimo proti krčnim žilam in napadom išiasa. Vendar pa ta alkoholni izvleček tanjša povrhnjico naše kože, zato ga ne smemo uporabljati prepogosto ali predolgo.

POT POD NOGE

Tako, to je bilo "na kratko" o našem zdravilnem in okusnem pravem kostanju, katerega uporabnost bi bilo škoda pozabiti. Upamo, da smo vas s tem prispevkom navdušili in da že brskate za zanimivimi kostanjevimi recepti! Zdaj pa samo še košaro v roke in pot pod noge, pa veselo pohajkovanje po pisanih jesenskih gozdovih!

Pripravila: Jerica Jerič

KOSTANJEV ČAJ PROTI PREHLADU

Iz enakih delov kostanjevih listov, materine dušice, lipovega cvetja, listov in cvetov sleza, bezgovega cvetja ter kamilic pripravimo čajno mešanico, ki jo poparimo in pustimo stati do deset minut. Precedimo, ohladimo in sladimo s kostanjevim medom.

LITERATURA

- Grilc, M., 2015. Zelišča z gore. Ljubljana: Kmečki glas.
- Saupe, J., 2002. Naravni zdravnik: Zdravje iz zdravilnih rastlin. Peta izdaja. Ljubljana: Slovenska knjiga d.o.o.
- <https://www.bodieko.si/kostanj-za-zdravje>
- <https://www.kulinarika.net/blogi/284/pravi-kostanj/>
- <http://www.prijaznejsidom.si/kostanj.html>
- <https://www.bodieko.si/kostanj-za-zdravje>
- <http://zdravplanet.blogspot.si/2008/10/kostanj-pravi-castanea-sativa-mill.html>

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI – TAKO MINE POSVETNA SLAVA

Ko na novo izbrani papež izstopa iz bazilike svetega Petra, se procesija trikrat ustavi. Vsakokrat mojster ceremonije pade na kolena pred papeža in trikrat zapored na glas izreče: "Pater Sancte, sic transit gloria mundi!" ("Sveti oče, tako mine posvetna slava!" oz. "Minljiva je posvetna slava".) Te besede, naslovljene na papeža, so njegov opomin, da deluje vedno za splošno dobro, ker sta slava in moč, ki ju ima v svojih rokah, tako kratkotrajni.

Na splošno je namen teh besed poudariti kratkotrajnost življenja, materialnega bogastva ter zemeljske moči in slave. Hkrati pa želijo usmeriti pozornost k plemenitim vzgibom in vrlinam, katerih sij in slava nikoli ne mineta.

Smrt pride po vsakogar in odnese vse, kar smo imeli, in vse, kar smo bili v življenju. Ostane le to, kar smo zgradili in pustili sodobnikom ter poznejšim rodovom.

UBUNTU

Antropolog je otrokom v nekem afriškem plemenu predlagal tekmovanje. V senco drevesa je postavil košaro, polno dobrot in otrokom dejal, da jo dobi tisti, ki bo prvi pritekkel do drevesa. Otroci so se prijeli za roke in tekli ... Ko so prišli do drevesa, so posedli okoli njega in si razdelili dobrote iz košare. Antropolog ni mogel verjeti svojim očem. Vprašal jih je, zakaj niso tekmovali in poskusili prehiteti drug drugega, saj bi zmagovalec sam dobil celo košaro dobrot. Otroci so odgovorili: UBUNTU ... kako bi lahko bil eden izmed nas srečen, če bi bili vsi ostali žalostni?

UBUNTU v jeziku Xhosa pomeni: "Jaz sem, ker smo vsi."

NAPOVEDNIK DOGODKOV

Dogodki za mesec NOVEMBER 2016.

Dogodki potekajo v prostorih društva v Ljubljani in Mariboru ali na vnaprej razpisani drugi lokaciji.

ČUSTVENA INTELIGENCA

Predavanje

SREDA, 10. 11., OB 18:00

Dvorana Frana Miklošiča, Univerza v Mariboru -
Slomškov trg 15, Maribor

Vstop: 4 €,

Študenti - VSTOP PROST!

C. G. JUNG — RAZVOJ OSEBNOSTI

Predavanje

ČETRTEK, 15. 11., OB 18:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

Vstop: 4 €

S FILOZOFIJO LAŽJE SKOZI KRIZO UČENJE IN ZGLEDI STOIKOV

Predavanje ob svetovnem dnevu filozofije

SREDA, 16. 11., OB 19:00

Vetrinski dvor - Vetrinjska ulica 30, Maribor

ČETRTEK, 17. 11., OB 18:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

VSTOP PROST!

MODROST VZHODA IN ZAHODA ZA SODOBNEGA ČLOVEKA

Predstavitel ciklusa predavanj

TOREK, 22. 11., OB 18:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

TOREK, 22. 11., OB 20:00

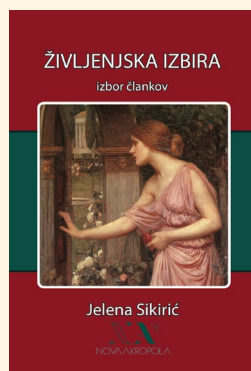
Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

VSTOP PROST!

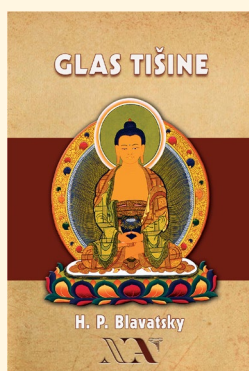
KNJIGE IN REPLIKE V PRODAJI

Knjige in replike lahko kupite v prostorih društva.

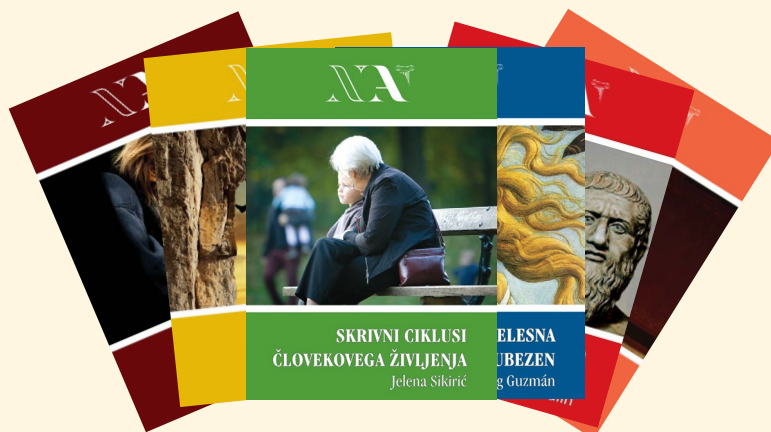
Lahko jih naročite tudi preko maila na info@akropola.org.

FORMAT 130 x 205 mm
159 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 12 €

FORMAT 130 x 205 mm
102 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

FORMAT 105 x 148 mm
32 STRANI
MEHKA VEZAVA
CENA: 2 €

ARHEOLOŠKE REPLIKE

Arheološke replike so kopije motivov iz različnih časovnih in kulturnih obdobj in predstavljajo kulturno dediščino človeštva. Vsak posamičen izdelek je skrbno izdelan v ateljeju Nove Akropole. Vsaka replika ima tudi simboličen pomen, zato je lahko odlično darilo.

Nova Akropola je kot društvo v javnem interesu tudi na **seznamu upravičencev do dela dohodnine za donacije**. Vsak davčni zavezanec lahko namreč zahteva, da se do 0,5% dohodnine od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje splošno koristnih namenov.

Če želite ta prispevek nameniti nam, natisnite in izpolnite **obrazec** – zahtevo za namenitev dela dohodnine – in ga pošljite na pristojni **finančni urad**. Naša davčna številka je **14787067**.

Vsi, ki delujemo v Novi Akropoli, smo prostovoljci. Prihodki so namenjeni izključno financiranju dejavnosti društva.

NI VIŠJE RELIGIJE OD RESNICE.

HELENA PETROVNA BLAVATSKY

www.akropola.org